

Konkluzje Rady w sprawie dyplomacji sportowej

(2016/C 467/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

1. POWOŁUJĄC się na dokumenty polityczne dotyczące przedmiotowej kwestii, przedstawione w załączniku.
 2. UZNAJĄC, że sport jest jednym z dostępnych narzędzi wspierania współpracy międzykulturowej, gospodarczej i politycznej oraz wzajemnego zrozumienia między narodami i kulturami i że jego potencjał może przyczynić się do rozszerzania i wzmacniania kontaktów UE z państwami trzecimi.
 3. STWIERDZAJĄC, ŻE:
 - dyplomację sportową można rozumieć jako wykorzystywanie sportu w celu oddziaływania na stosunki dyplomatyczne, międzykulturowe, społeczne, gospodarcze i polityczne. Dyplomacja sportowa jest nieodłącznym elementem dyplomacji publicznej – długofalowego procesu komunikacji z opinią publiczną i organizacjami mającego na celu na przykład zwiększenie atrakcyjności i poprawę wizerunku danego kraju, regionu lub miasta oraz wpływanie na podejmowanie decyzji w różnych dziedzinach polityki. Przyczynia się do realizacji założeń polityki zagranicznej w sposób zauważalny i zrozumiały dla ogółu społeczeństwa,
 - dyplomacja sportowa na szczeblu UE obejmuje wszystkie istotne narzędzia z dziedziny sportu wykorzystywane przez UE i jej państwa członkowskie do współpracy z krajami spoza UE i międzynarodowymi organizacjami rządowymi. Działania te powinny skupić się na współpracy politycznej i wspieraniu strategii politycznych, projektów i programów. Należy położyć nacisk na rolę sportu w stosunkach zewnętrznych Unii, w tym na promowanie europejskich wartości.
 4. STWIERDZAJĄC, że dyplomacja sportowa może być prowadzona w ścisłej współpracy z ruchem sportowym przy poszanowaniu jego autonomii. Obejmuje ona takie dziedziny jak propagowanie pozytywnych wartości związanych ze sportem i przyczynia się do rozwoju współpracy i stosunków politycznych, społecznych i gospodarczych.
 5. UZNAJĄC wartości, jakie może propagować sport, takie jak: fair play, równość, poszanowanie różnorodności, uczciwość, dyscyplina, dążenie do doskonałości, przyjaźń, tolerancja i wzajemne zrozumienie, mogące zbliżać do siebie różnych ludzi i różne kraje. Dyplomacja sportowa wykorzystuje uniwersalizm sportu, by wykraczać poza językowe, społeczno-kulturowe i religijne różnice, przez co oferuje znaczące możliwości propagowania dialogu międzykulturowego oraz przyczynienia się do rozwoju i budowania pokoju.
 6. PODKRĘŚLAJĄC, że osoby zajmujące się sportem oraz imprezy sportowe mogą znacząco przyczynić się do rozwoju dyplomacji sportowej. Mogą kreować pozytywny wizerunek wśród zagranicznych widzów i organizacji oraz kształtować poglądy, wspierając tym samym szersze cele polityki zagranicznej. W tym kontekście sport może przyczynić się do wzmacniania i uzupełniania krajowych i unijnych wysiłków dyplomatycznych.
 7. PRZYZNAJĄC, że sport może stanowić platformę budowania stosunków międzyludzkich, na przykład poprzez wspieranie programów wymian sportowców, młodzieży, trenerów i ekspertów lub organizowanie międzynarodowych zawodów sportowych zarówno dla zawodników profesjonalnych, jak i dla amatorów.
- MAJĄC NA UWADZE ZASADĘ POMOCNICZOŚCI I NALEŻYCIU UWZGLĘDNIAJĄC ODNOŚNE KOMPETENCJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, ZWRACA SIĘ DO NICH, BY:
8. Propagowały w państwach członkowskich oraz w Komisji Europejskiej i Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych (ESDZ), w tym w delegaturach UE, wiedzę na temat możliwości wykorzystywania sportu w dyplomacji publicznej.
 9. Zachęcały do współpracy między organami publicznymi a ruchem sportowym, by wykorzystywać potencjał sportu w polityce zagranicznej.
 10. Zacieśniały stosunki z odpowiednimi organizacjami sportowymi i międzynarodowymi organizacjami rządowymi, a także z innymi podmiotami, prowadząc ustrukturyzowany dialog o sporcie w ramach posiedzeń Rady i Forum Sportu UE oraz innych struktur.
 11. Lepiej wykorzystywały możliwości sportu, w tym poprzez edukację i zaangażowanie znanych sportowców do promowania pozytywnych wartości płynących ze sportu i wartości europejskich.
 12. Promowały duże imprezy sportowe, traktując je jako ważny aspekt unijnej dyplomacji międzykulturowej, społecznej i gospodarczej, w przypadkach gdy mogą one przyczynić się do realizacji unijnych celów dotyczących wzrostu, zatrudnienia i konkurencyjności.
 13. Zapewniły pozostanie dyplomacji sportowej w programie politycznym UE.

14. Rozważyły możliwość wykorzystania sieci ambasadorów Europejskiego Tygodnia Sportu do promowania pozytywnych wartości płynących ze sportu i wartości europejskich w celu zwiększeniu atrakcyjności UE dla państw trzecich, jej wyeksponowania oraz uznania dla niej.
15. Wspierały działania, takie jak konferencje, seminaria, partnerskie uczenie się lub posiedzenia nieformalnych grup ad-hoc, i uczestniczyły w nich; działania te mogłyby przyczynić się do opracowania unijnego podejścia strategicznego do dyplomacji sportowej.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

16. Zapewniła, by sport, a także wkład, jaki może on wnieść w urzeczywistnianie ambicji UE w sferze stosunków zewnętrznych, były uwzględniane w umowach z państwami trzecimi, w tym w umowach o przystąpieniu, układach o stowarzyszeniu, umowach o współpracy i umowach zawieranych w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa.
 17. Zbierała i upowszechniała empiryczne dowody na skuteczność sportu jako środka propagowania wartości, dialogu międzykulturowego, rozwoju i pokoju.
 18. Zorganizowała konferencję wysokiego szczebla, by omówić możliwości współpracy w dziedzinie dyplomacji sportowej, w tym możliwości utworzenia platformy lub sieci służącej poszerzaniu wiedzy w dziedzinie dyplomacji sportowej, zwłaszcza poprzez gromadzenie i wymianę najlepszych praktyk na temat roli dyplomacji sportowej w społeczeństwie i rozważyła możliwość opracowania wskazówek lub modułów edukacyjnych dla organów publicznych i innych odpowiednich podmiotów zaangażowanych w kwestie związane z dyplomacją sportową.
 19. Dokonała oceny możliwości pokrywania kosztów działań związanych ze sportem z unijnych programów finansowania w obszarze stosunków zewnętrznych i rozważyła wspieranie przedsięwzięć związanych z dyplomacją sportową, w których miałyby uczestniczyć państwa trzecie, z unijnych programów finansowania w dziedzinie stosunków zewnętrznych UE oraz z programu Erasmus+.
 20. Rozważyła włączenie państw trzecich w działania prowadzone w ramach Europejskiego Tygodnia Sportu.
-

ZAŁĄCZNIK

Przyjmując niniejsze konkluzje, Rada powołuje się w szczególności na:

- art. 165 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE): „Unia i państwa członkowskie sprzyjają współpracy z państwami trzecimi oraz z organizacjami międzynarodowymi właściwymi w dziedzinie edukacji i sportu, zwłaszcza z Radą Europy”,
- opracowaną przez Komisję białą księgę na temat sportu (2007), w której podkreśla się, że społeczna rola sportu daje również możliwość zacieśniania zewnętrznych relacji Unii ⁽¹⁾,
- komunikat Komisji pt. „Rozwijanie europejskiego wymiaru sportu”, w którym podkreślono, że priorytet powinna stanowić współpraca z europejskimi państwami trzecimi, w szczególności z państwami kandydującymi i potencjalnymi państwami kandydującymi, a także z Radą Europy ⁽²⁾,
- sprawozdanie Grupy Wysokiego Szczebla ds. Dyplomacji Sportowej powołanej przez Komisję Europejską (2016).

⁽¹⁾ Dok. 11811/07 + ADD 1–4.

⁽²⁾ Dok. 5597/11 + ADD 1–3.